

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Szinyei-Merse emlékünnap
a Szépművészeti Múzeumban

Forrás:

Az Est.

Bp.

1920. IV. 13.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Szinyei Merse Pál

Idő

"1920"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest tőváros házinyomdája 1919.

— Szinyei-Merse emlékünnap a Szépművészeti Múzeumban. A kultuszminisztérium vasárnap délután Szinyei-Merse Pál, az elhunyt nagy magyar festőművész emlékére a Szépművészeti Múzeumban ünnepet rendezett. A múzeum földszinti csarnokát Hickisch Rezső műépítész tervei szerint díszítették fel. Négy órára pedig előkelő és válogatott közönség töltötte meg a gyönyörű oszlopos csarnokot. Megjelent Horváth Miklós kormányzó, a kit Pekár Gyula államtitkár, Nagy Árpád miniszteri tanácsos és Petrovics Elek, a múzeum igazgatója fogadott, ott volt József főherceg a fiával, József Ferenc főherceggel és a magyar egyházi, politikai, irodalmi, művészeti és társadalmi élet sok kitünősége. A Szinyei-családot az elhunyt művész leánya, fia és több rokona képviselte.

Az Operaház énekkara Palaestrina egyik gyászdalát énekelt el, azután Pekár Gyula államtitkár mondott megnyitó-beszédet. Berzeviczy Albert néhány vonással vázolta Szinyei művészi egyéniségének fejlődését, megjelölte azt a helyet, a mit Szinyei a képzőművészet történetében elfoglat, néhány intim adatot mondott el a művész életéből, végül megállapította, hogy ha Szinyei szegény hazáját ma gyűlölet, sőt igazságtalan megvetés környezi is, legalább az, a mit ecsetje megörökített hazája földjéből, továbbra is az egész művelt világ szeretetének tárgya lesz.

A Képzőművészeti Társulat és a Nemzeti Szalon elnöke, Andrássy Gyula gróf méltatta Szinyei művészetét, a melyben nincs hatásvadászat, csak hatás, nincs erőlködés, csak erő. Ez a művészet testesíti meg legjobban a magyar génuszt, a

mely szintén józan, világos és erőteli. Szinyei a siron túl is küzd miértünk abban a kemény versenyben, a melyet más népekkel folytatunk a világ elismeréséért.

Andrássy nagy tetszéssel fogadott beszéde után Nadler Róbert, a Ma-

gyar Képzőművészek Egyesületének elnöke, majd Bosznay István, a Képzőművészeti Főiskola tanára emlékeztet meg Szinyeiről, végül Rákosi Jenő mondott rendkívüli hatású beszédet.

— Mi magyarok — mondotta Rákosi Jenő — külföldön elhunyt nagyjaink tetemét haza szoktuk szállítani. Haza fogjuk szállítani Szinyei-Merse holttestét is, de nemcsak a holttestét, hanem a földet is, a melyben nyugszik, az egész Kárpát-koszorút.

A közönség percekig tapsolta Rákosi Jenőt, a ki után Csók István, a Szinyei-Merse Pál Társaság elnöke és Lázár Béla, a mester életrajzírója, emlékeztet meg Szinyeiről. Végül Pekár Gyula bejelentette, hogy Nemes Marcel Szinyei emlékére százezer koronás alapítványt tett, hogy annak kamataiból minden második évben jutalmazza meg a legjobb tájképet.

A szép ünnepély végén az Operaház énekkara énekelt a Himnusz.